

Sygn. akt IV Ua 12/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Elżbieta Wojtczuk

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak (spr.)

SO Jacek Witkowski

Protokolant st.sekr.sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do zasiłku chorobowego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 stycznia 2015r. sygn. akt IV U 557/14

apelację oddala.

Sygn. akt: IV Ua 12/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z 3 października 2014r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej M. H. prawo do niezrealizowanego świadczenia za okres od 14 sierpnia 2014r. do 27 sierpnia 2014r. po zmarłym w dniu 27 sierpnia 2014r. S. H. (1), a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Decyzją z 3 października 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał M. H. prawo do niezrealizowanego świadczenia za okres od 12 sierpnia 2014r. do 13 sierpnia 2014r. po zmarłym w dniu 27 sierpnia 2014r. mężu S. H. (1) i odmówił jej tego prawa za okres od 14 sierpnia 2014r. do 10 września 2014r. powołując się na przepisy art.8, art.9 ust.2 i art.65 ust.2 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w zw. z art.63.1§2 kp. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zmarły wykorzystał pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni z dniem 13 sierpnia 2014r. Do okresu tego organ rentowy wliczył okresy jego niezdolności do pracy od 15 października 2013r. do 13 grudnia 2013r., od 3 stycznia 2014r. do 2

kwietnia 2014r. i od 4 czerwca 2014r. do 3 lipca 2014r. Wg organu rentowego również w okresie pomiędzy orzeczoną niezdolnością do pracy od 2 kwietnia 2014r. do 4 czerwca 2014r. S. H. (1) był niezdolny do pracy, gdyż cały czas chorował na raka płuca lewego i z tego powodu od 2 czerwca 2014r. podjął on ponownie leczenie. Do takiego wniosku organ rentowy doszedł na podstawie oświadczenia lekarza prowadzącego S. H. (1) i uznał, że do okresu zasiłkowego należało doliczyć również okres niezdolności do pracy od 4 czerwca 2014r., mimo że od poprzedniej niezdolności do pracy upłynęło ponad 60 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła żona zmarłego M. H. wskazując, że organ rentowy niezasadnie wliczył do okresu zasiłkowego jej męża okres niezdolności do pracy od 4 czerwca 2014r. chociaż od poprzedniego okresu jego niezdolności do pracy upłynęło ponad 60 dni, a w międzyczasie S. H. (1) nie był niezdolny do pracy, nie korzystał ze zwolnień lekarskich, był czynny zawodowo i opłacał składki na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne. Przepisy ustawy zasiłkowej nie utożsamiają natomiast zdolności do pracy z całkowitym wyzdrowieniem.

Sąd Rejonowy uznał odwołanie M. H. za uzasadnione. Wskazał, że stan faktyczny w sprawie był niesporny. Sporne było natomiast to, czy do okresu zasiłkowego S. H. (1) podlegała wliczeniu jego niezdolność do pracy od 4 czerwca 2014r. istniejąca aż do jego śmierci w dniu 27 sierpnia 2014r., mimo że od jego poprzedniej niezdolności do pracy minęło ponad 60 dni. Odwołując się do przepisów art.8 i 9 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że organ rentowy próbował dokonać wykładni rozszerzającej, zgodnie z którą za okresy niezdolności do pracy można uznać również inne okresy niż wynikające z zaświadczeń lekarskich o niezdolności do pracy, w szczególności na podstawie oświadczenia lekarza prowadzącego leczenie. Tymczasem, jak stanowi art.53 ust.1 ustawy zasiłkowej, przy ustaleniu prawa do zasiłków i ich wysokości dowodami stwierdzającymi czasową niezdolność do pracy z powodu choroby są zaświadczenia lekarskie wystawiane przez upoważnionego lekarza na odpowiednim druku (tzw. ZUS ZLA), w których zamieszcza się informacje na temat okresu orzeczonej czasowej niezdolności do pracy – art.55 ust.1 i 2 ustawy. Wynika z tego, że niezdolność do pracy to czasowa niezdolność do pracy, stwierdzona wyłącznie ściśle określonym zaświadczeniem lekarskim. W niniejszej sprawie S. H. (2) nigdy nie przedkładał zwolnień lekarskich na okres od 2 kwietnia 2014r. do 4 czerwca 2014r., który to okres organ rentowy chciał doliczyć do jego poprzedniego okresu zasiłkowego. Nie ma więc podstaw do przyjęcia, że w w/w okresie ubezpieczony był niezdolny do pracy, gdyż przepisy ustawy zasiłkowej nie utożsamiają zdolności do pracy z pełnym wyzdrowieniem. To, że S. H. (1) chorował na chorobę nowotworową nie oznacza, że przez cały czas był niezdolny do pracy, tym bardziej że sam nie ubiegał się o stwierdzenie takiej niezdolności w w/w okresie i nie uzyskał od lekarza kolejnych zaświadczeń o niezdolności do pracy. Powyższe prowadzi do wniosku, że z dniem 4 czerwca 2014r. został otwarty nowy okres zasiłkowy, który zakończył się wraz ze śmiercią S. H. (1) w dniu 27 sierpnia 2014r. i za ten okres M. H. ma prawo do niezrealizowanej części świadczenia w postaci zasiłku chorobowego. Za okres po śmierci S. H. (1) odwołanie M. H. z oczywistych względów nie mogło być uwzględnione. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji zaskarżonego wyroku.

Od powyższego wyroku apelację wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego ,tj. art.9 ust.2 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez błędną wykładnię tego przepisu.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną przedstawione przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy nie dopuścił się zarzucanej mu w apelacji błędnej wykładni przepisu art.9 ust.2 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Jak słusznie wskazał ten Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Przesłanki prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, w tym kwestie stwierdzania niezdolności do pracy regulują przepisy ustawy z 25 czerwca 1999r. o

świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W sprawie bezsporne jest, że wobec S. H. (1) prowadzący go lekarz stwierdził niezdolność do pracy od 4 marca 2014r. do 2 kwietnia 2014r., a następnie od 4 czerwca 2014r. do 3 lipca 2014r. Na tę okoliczność wystawione zostały – zgodnie z regulacjami w/w ustawy – zaświadczenia o czasowej niezdolności ubezpieczonego do pracy (zestawienie zaświadczeń ubezpieczonego S. H. (1) k.12 akt organu rentowego). Porównanie krańcowych dat powyższych okresów niezdolności do pracy wskazuje, że między końcem poprzedniej a początkiem kolejnej niezdolności do pracy upłynęło ponad 60 dni, a zatem z dniem 4 czerwca 2014r. rozpoczął się nowy okres zasiłkowy. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że brak jest podstaw do uznania, że w okresie między 2 kwietnia 2014r. a 4 czerwca 2014r. ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy i tym samym okres powinien podlegać zaliczeniu do tego samego okresu zasiłkowego. Takie twierdzenie organu rentowego nie znajduje oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Brak jest zaświadczenia (ZUS ZLA) stwierdzającego, że w w/w okresie ubezpieczony był niezdolny do pracy, a za dowód w tym przedmiocie nie może być uznane pismo lekarza prowadzącego S. H. (1) – H. W.-S. z 27 października 2014r., stanowiące odpowiedź na zapytanie organu rentowego, w którym lekarz ten informuje, że po pogorszeniu stanu zdrowia od 2 czerwca 2014r. S. H. (1) podjął leczenie z tą samą jednostką chorobową (pismo lekarza H. S.) z 27 października 2014r. k.14 akt organu rentowego). W piśmie tym lekarz prowadzący S. H. (1) wskazuje na datę 2 czerwca 2014r. jako datę pogorszenia stanu zdrowia w/w pacjenta, ale nie wyjaśnia dlaczego - skoro pogorszenie stanu zdrowia nastąpiło w dniu 2 czerwca 2014r. - zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy zostało wystawione (przez tego samego lekarza) dopiero od 4 czerwca 2014r. W ocenie Sądu Okręgowego wskazana w w/w piśmie data 2 czerwca 2014r. jest nieprzypadkowa, stanowi bowiem 60 dzień - licząc od 2 kwietnia 2014r. ,tj. końca poprzednio orzeczonej niezdolności do pracy. Wskazując na tę datę lekarz prowadzący odpowiadał na sugerujące nieprawidłowości w wystawieniu zaświadczenia lekarskiego zapytanie organu rentowego z 17 października 2014r. (pismo k.13 akt organu rentowego) nie wyjaśniając jednak dlaczego zaświadczenie o niezdolności do pracy zostało wystawione dwa dni później. Ponadto jak wskazuje analiza zaświadczenia ZUS ZLA, obejmującego okres niezdolności do pracy od 4 czerwca 2014r., zostało ono wystawione w dniu 4 czerwca 2014r. (zaświadczenie k.2 akt organu rentowego), co uzasadnia stwierdzenie, że w dniu 2 czerwca 2014r. lekarz prowadzący nie badał S. H. (1). W tych okolicznościach przedmiotowe pismo nie może stanowić dowodu na fakt istnienia u S. H. (1) niezdolności do pracy w okresie od 3 kwietnia 2014r. do 3 czerwca 2014r., jak utrzymuje to organ rentowy.

Należy wskazać, że Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z 2 września 2009r. w sprawie II UZP 7/09 (zacytowany w apelacji), w której Sąd Najwyższy stwierdził, że ustanie poprzedniej niezdolności do pracy, o której mowa w art.9 ust.2 ustawy zasiłkowej, oznacza ustanie niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Wyrok Sądu Rejonowego nie narusza tej prawidłowej wykładni powyższego przepisu. Jest oczywiste, że w przeciągu 2 miesięcy S. H. (1) nie stał się osobą zdrową tzn. nie został wyleczony z choroby nowotworowej. Jednakże fakt nieustąpienia choroby nie musi być równoznaczny z nieprzerwanym istnieniem niezdolności do pracy. W toku choroby istnieją bowiem okresy poprawy i zaostrzenia objawów chorobowych, a w okresach poprawy stanu zdrowia chory na nowotwór nie musi być niezdolny do pracy. W niniejszej sprawie lekarz prowadzący S. H. (1) nie orzekł o jego niezdolności do pracy od 3 kwietnia 2014r. do 3 czerwca 2014r., a odmienne twierdzenia organu rentowego oparte na późniejszych, lakonicznych wyjaśnieniach tego lekarza są nieuzasadnione.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.385 kpc apelację organu rentowego oddalił.